

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

Januar - Februar • År 2024 - nr. 1

GENERALRÅDET

I ER MINE VENNER

Sr. Elisa Fátima Zuanazzi CSJ

Generalrådet

I en tid, hvor menneskelige relationer er under forandring, er vi kaldet til at styrke de sociale venskabsbånd med Jesus af Nazareth som vores store forbillede.

Venskab er meget nødvendigt for vores eksistens som mennesker, og derfor "er det en gave fra Gud, et universelt menneskeligt fænomen, som i frihed tilbyder sig selv for at være åben for den andens mysterium". Venskab er en rejse i at være menneske og forny relationer,

agtelse, tilgivelse og ansvar over for andre.

Pave Frans udfordrer os til et venskab, som forpligter os til dialog og til at lytte til, hvad andre har at sige til os, et venskab, som er synligt og muligt, hvor alle lever med værdighed og menneskelighed.

I venskabet med Jesus manifesteres en kærlighed, der omfavner alle og overvinder barrierer som fordomme og sted. Det inviterer os til at leve vores engagement i Guds rige, som anerkender, værdsætter

OVERSIGT

Generalrådet

I er mine venner

COVER

JPIC

Brasilien: Kamp mod klimaforandringer

3

Pakistan: Glæden ved at hjælpe de mindrebemidlede

5

PROVINS/REGION/MISSION

Mozambique: Liv til Cabo Delgado

7

Frankrig/Belgien: Et kald til fællesskab

9

Nye Helgener

10

Brasilien: Ømhedens revolution

11

Danmrk: Livet i Den Danske Region i lyset af vores slutdokument fra Generalkapitlet 2003

13

Frankrig/Belgien: Et nyt kald til solidaritet

15

og elsker alle mennesker.

For Jesus er venskab så vigtigt, at han præsenterer sig selv som en ven: "Jeg kalder jer ikke længere tjenere... jeg kalder jer venner" (Johannes-evangeliet 15,15). Disciplene hørte Jesu invitation til at være venner med ham; et kald, der ikke tvang dem, men forsigtigt inviterede dem til at komme og se: "'Kom og se!'. De gik med og så, hvor han boede, og blev hos ham den dag" (Johannes-evangeliet 1,39). Efter dette intime og uventede møde forlod de alt og fulgte Jesus.

Uden denne erfaring af, at Gud er kærlighed i os, vil evangeliet ikke have adgang til vores væsen og vores liv. Denne erfaring, når den dyrkes i det daglige kristne liv, har en terapeutisk og transformerende kraft i

mennesket, især når vi oplever skrøbelighed og sårbarhed.

Venskabet med Jesus er evigt. Det forlader os aldrig, selv om det nogle gange virker tavst. Den nåde, han giver os, styrker båndene i dette venskab. Og med den samme kærlighed, som han udgyder i os, kan vi elske ham og udbrede hans kærlighed til andre med håbet om, at de også vil få deres plads i det fællesskab af venner, som Jesus Kristus har grundlagt.

Ved Jesu aftensmåltid er alle inviteret til at deltage som venner, brødre og søstre, og ingen er udelukket; selv de, der er fraværende, er inkluderet. Alle deltager, og alle kommer ind i hans cirkel af fællesskab. Som Renato Teixeira synger: "Sande venner ved, hvordan man forstår

stilhed og opretholder deres tilstedeværelse, selv når de er fraværende". Vi bliver inspireret og opmuntret til at uddybe vores oplevelse af venskab med Jesus og til at genbesøge vores forståelse af socialt venskab, som Pave Frans beder os om i encyklikaen *Fratelli Tutti*: "at leve en kærlighed, der rækker ud over grænser".

Lad os derfor være venner med hinanden, og lad os på den måde leve i søsterlige relationer og være opmærksomme på Pave Frans' ord i hans encyklika, som fortæller os, at venskab ikke er et "flygtigt og forbigående forhold", men et solidt "forhold af hengivenhed, der får os til at føle os forenede".

KAMP MOD KLIMAFORANDRINGER

Sr. Eliete Dal Molin CSJ

Brasilien

Oversvømmelser, skovbrande og rekordhøje temperaturer i forskellige lande alarmerer klimaforskere. Disse begivenheder, der er registreret i løbet af

de sidste par måneder, forstærker nødvendigheden af, at landene intensiverer deres kamp mod klimaforandringer. FN's klimakonference er en platform til at diskutere dette problem.

FN's 28. klimakonference (COP 28) fandt sted fra den 30. november til den 12. december 2023 i Dubai i De Forenede Arabiske Emirater. Denne begivenhed samlede de 198 "parter" –

det vil sige 197 lande og EU, der har underskrevet FN's rammekonvention om klimaændringer. Hoveddiskussionen på COP 28 var den globale vurdering af de foranstaltninger, som verden har gennemført siden underskrivelsen af Paris-aftalen i 2015 for at imødegå klimakrisen (på engelsk kaldet "Global Stocktake") og at pege på måder at begrænse den globale opvarmning til 1,5°C inden 2050.

Under konferencen var der kritiske øjeblikke, som gav indtryk af, at det vigtigste dokument, som skulle være resultatet af dette møde, nemlig Global Stocktake, ikke ville blive til noget. Men til sidst godkendte plenarforsamlingen overraskende dokumentet uden indvendinger, hvilket var et vigtigt øjeblik i den globale kamp mod klimaændringer. Med hensyn til tiltag indeholder teksten bemærkelsesværdige fremskridt, såsom at fremhæve mål for udledning, der sigter mod at begrænse den globale opvarmning til 1,5°C med specifikke reduktioner indtil 2035. Den har betydelige bedre formuleringer og foreslår en sammenhængende energipakke, der sigter mod at skifte fra

fossile brændstoffer og understreger vigtigheden af reduktionsteknologier i sektorer, der har vanskeligt ved at afbøde, såsom forpligtelsen til at reducere metan og foranstaltninger til vejtransport og køretøjer, der har en lav udledning. De anerkendte også fremskyndelsen af kulstoffattige teknologier, understregede beskyttelsen og genoprettelsen af økosystemer og tilskyndede til havbaserede løsninger. Finansieringen fik også opmærksomhed med reformen af de finansielle strukturer og anerkendelsen af klimarisici for det finansielle system.

Men der er også bekymrende aspekter. Energipakken mangler stærke anvisninger på, hvordan en retfærdig omstilling skal finansieres, og den er tvetydighed omkring brændstoffer, som skal bruges i omstillingen. Tabs- og skadesdelen anses for at være svag. Udelukkelsen af menneskerettigheder og kønsspørgsmål samt manglende inddragelse af oprindelige folk er også kritiske punkter. Formuleringen om at fjerne subsidier til fossile brændstoffer er vag og fokuserer kun på en undergruppe af ineffektive subsidier. Der er usikkerhed

om, hvor effektiv den foreslåede rapport om finansiering vil være for tilpasning hen ad vejen.

Dokumentet "UAE Consensus" bringer ikke kun fremskridt, men også betydelige udfordringer. Behovet for tilstrækkelig finansiering, klarhed i politikkerne for energiomstilling og inddragelse af sociale og humanitære aspekter er nøglen til at sikre, at klimamålene ikke kun er ambitiøse, men også retfærdige og effektive. Da det haster med at gennemføre klimaindsatsen i dette årti, hvis temperaturerne skal have en chance for at holde sig inden for 1,5°C stigning i forhold til det før-industrielle niveau, kunne disse aftaler ikke være kommet tidligere. Samtidig er der stadig meget mere at gøre, både med hensyn til virkeliggørelse og med hensyn til at øge indsatsen fra den offentlige, private og finansielle sektor, så nedskæringer i udledningen af drivhusgasser bliver en realitet. Som COP 28-præsident Ahmed Al Jaber siger: "En aftale er kun så god som dens virkeliggørelse. Denne historiske konsensus er kun begyndelsen på vejen."

GLÆDEN VED AT HJÆLPE DE MINDREBEMIDLEDE

Sr. Flonia CSJ

Pakistan

Jeg er en søster, der har aflagt 1. løfte, fra Regionen i Pakistan, og jeg er kontaktperson for vores Region til JPIC-kommissionen. Alle vores kommuniteter i Pakistan markerer den årlige Verdensdag for de Fattige, som vi betragter som et meningsfuldt udtryk for Faderens barmhjertighed og en kilde til støtte for vores

kommuniteter. Efterhånden som denne dag, der afholdes hen imod slutningen af det liturgiske år, bliver mere og mere integreret i kirkens pastorale liv, får den os hele tiden til at genopdage essensen af evangeliet. På trods af vores daglige indsats for at byde de fattige velkommen, er der fortsat et presserende behov

for mere dybtgående handling. En rivende flod af fattigdom løber gennem vores byer og når et kritisk punkt, hvor den flyder over og udfordrer os med vores brødres og søstres bøn om akut hjælp, støtte og solidaritet. Vi samles omkring bordet for på ny at modtage gaven og styrken til at omfavne et liv i fattigdom og tjene dem, der

har brug for det. Opfordringen fra Tobits bog 4:7 giver genlyd: "Du må aldrig vende dit ansigt bort fra den fattige".

Vores Kongregation sendte invitationer til Provinser, Missioner og Regioner og opfordrede dem til at gå sammen i solidaritet med de mindre bemidlede. Regionen i Pakistan, der virkeliggør medfølelsens ånd, forfulgte utrætteligt denne mission og viste urokkelig bekymring for de fattige, herunder en markering af Verdensdag for de Fattige den 19. november 2023.

Da den glædelige juletid nærmede sig i december 2023, arrangerede Regionen i Pakistan et

velgørenhedsprojekt i sine lokalsamfund. Inspireret af denne ædle sag lagde vores kommunitet sammen en plan for at indsamle midler til at hjælpe dem i nød. For at opnå dette organiserede vi madboder i vores kirker, og indtægterne fra dette initiativ blev dedikeret til at støtte de mindre bemidlede. Denne velgørenhedshandling var ikke blot en økonomisk transaktion; det var et udtryk for kærlighed og tjeneste, der gav genlyd af julens sande ånd.

Vores kommunitet engagerede sig med glæde i denne bestræbelse og erkendte den dybe indvirkning, det kunne have på livet for dem, der stod over for

vanskeligheder. Vi tog initiativ til at besøge trængende mennesker og give dem et tegn på kærlighed, så de kunne få del i den virkelige essens af julen.

Bibelens ord er et ekko af det guddommelige kald til at tjene og tage sig af de fattige. Som der står skrevet i Matthæus-evangeliet 25,40: "Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig". Dette skriftsted understreger betydningen af uselviske venlige handlinger over for dem, der er i nød, og afspejler selve essensen af vores kommunitets velgørenhedsindsats.

LIV TIL CABO DELGADO

**Sr. Joana Alexandre de Arruda,
Sr. Vanda Celia Gomes Silva CSJ**

Mozambique

“Liv til Cabo Delgado!”
Det er det stille og uhørlige råk fra hundredvis af familier, der i århundreder har lidt under slaveri, krig, sult, sygdom, usikkerhed og alvorlig underernæring.

I august 2023 åbnede Kongregationens brasilianske Provins med mod og stort håb et kommunitet i Mecúfi-

distriktet i provinsen Cabo Delgado i Mozambique. Sr. Joana Alexandre de Arruda, sr. Josiane Leopoldino Garcia og sr. Vanda Celia Gomes Silva tog dertil for at leve og fremme karismen, der skaber enhed, i denne udfordrende virkelighed.

Søstrene indså hurtigt, at en af de store udfordringer, som disse mennesker står

over for, er det alvorlige problem med underernæring især blandt børn. Ifølge data fra det lokale hospital lider omkring 500 af de børn, der kontrolleres hver anden uge, af underernæring. Fejlnæring skyldes mangel på tilstrækkelig mad i familierne.

Søstre fra en anden kongregation, som boede

Sr. Josiane og sr. Vanda med Helenas familie der får mælk gennem projektet.

Børn og mødre, der bliver hjulpet af Maná-projektet, med uddeling af kostsupplementet i januar 2024.

i Mecúfi indtil 2022, stod for et ernæringsprojekt med gode resultater. Derfor foreslog biskop Antonio Juliasso fra bispedømmet Pemba, at Sankt Joseph Søstrene kunne fortsætte dette ernæringsprojekt.

Uddelingen af et kostsupplement begyndte i november 2023. Dette kostsupplement er lavet af lokale ingredienser, der er rige på jern, proteiner, kulhydrater og salte, som er vigtige for menneskers sundhed. Det uddeles hver anden uge, og resultaterne overvåges ved at kontrollere barnets vægt. Med denne regelmæssige uddeling er et betydeligt antal børn allerede blevet hjulpet, og hver dag kommer nye mødre og beder om at være med i projektet.

Søstrene hjælper også forældrelose børn, der akut har brug for fødevarer. I disse tilfælde får de mælk nok til at overleve. Et andet tiltag, der tidligere har givet gode resultater, og som nu er ved at blive til virkelighed, er døgnbehandling af børn, der er kritisk underernærede. Projektet hedder "Omsorgsfulde hænder". Børnene bor sammen med deres mødre eller omsorgspersoner og får en varieret kost rig på næringsstoffer i løbet af dagen.

Dette projekt begyndte den 30. januar 2024, da en mor ankom til søstrenes hjem med tvillinger på ét år, der hver vejede omkring fire kilo. Fra den dag til den 3. februar 2024 havde børnene

allerede taget betydeligt på i vægt. Aktiviteten måtte dog afbrydes midlertidigt på grund af sikkerhedssituationen i Mecúfi-distriktet. Usikkerheden skyldes væbnede grupper, som trænger ind i landsbyerne, plyndrer de få ejendele, familierne har, spreder frygt og rædsel og endda myrder civile og militærfolk.

Drømmen om missionen er sat på pause, men den er ikke forbi. Søstrenes kommunitet opholder sig i øjeblikket i sikkerhed i biskoppens hus i Pemba, bispesædet i Cabo Delgado-provinsen, hvor de afventer Guds planer for, hvordan de kan genoptage deres mission.

ET KALD TIL FÆLLESSKAB

Sr. Claire Combarel, Sr. Marie Thérèse Bonin CSJ

Frankrig/Belgien

“**A**t inddrage søstrene, medvandrere og lægpartnere i indsatsen for retfærdighed, idet vi går ind for at forsvare og beskytte miljøet og de fattige (kvinder, børn, migranter . . .)” - Slutdokumentet 2021.

Med kun fem dage til forfatningsrådets afgørende beslutning om den nye immigrationslov, der blev vedtaget den 19. december 2023, blev der organiseret

demonstrationer over hele Frankrig for at kræve, at præsident Emmanuel Macron “ikke bekendtgjorde denne lov.”

Der blev opfordret til at demonstrere mod loven “indvandring, integration, asyl” den 21 januar 2024. Denne opfordring blev støttet af mange foreninger, som vi kender, og som vi deltager i: “Emmaus, SOS Racisme, Human Rights League”. I tråd med Kongregationens

opfordring besluttede vi sammen med sr. Marie-Thérèse Bonin at deltage i den demonstration, der var planlagt i Chambéry foran retsbygningen.

Vi ankom kl. 11 om formiddagen. En stor menneskemængde havde allerede samlet sig i Chambéry, og nogle af vores venner var ankommet før os. Repræsentanter fra forskellige foreninger skiftedes til at tale og give

udtryk for deres vrede og frygt.

Denne lov vil gøre det sværere for folk at få fransk pas, opholdstilladelse og adgang til sociale ydelser. Tager migranter jobs fra franske borgere, eller opfylder de de mange behov og mangler på forskellige områder?

Denne lov er ikke kun i strid med vores værdier som borgere, men frem for alt med vores kristne overbevisning: "Hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig". Demonstrationen foregik i ro og orden, og alle gik derfra med fornyet engagement.

Der blev arrangeret 61 store demonstrationer over hele Frankrig for at vise solidaritet med alle migranterne. Alle departementer (administrative afdelinger af regeringen) beskæftiger sig med at forsvare immigrationsloven.

NYE HELGENER

Sr. Daniel Marie Mccabe	99	USA	08.01.2024
Sr. Noemia Magro	93	Brasilien	09.01.2024
Sr. Regina Konig	87	Danmrk	09.01.2024
Sr. Mary Jude Urgo	80	USA	13.01.2024
Sr. Mary Fatima Kaniampuram	90	Nagpur	15.01.2024
Sr. Johanne Marie	88	USA	23.01.2024
Sr. Jeanne Bouchard	93	USA	07.02.2024

ØMHEDENS REVOLUTION

Sr. Vera Lúcia dos Santos CSJ

Brasilien

“Ømhedens revolution” var det centrale tema for den 7. kongres, som “Âncora Revitaliseringscenter” i Curitiba havde arrangeret, og som fandt sted i september 2023 i Pinhais-Paraná. Âncora

er et hus, der byder præster og ordensfolk velkommen, når de står over for dybe kvaler og viser tegn på depression, angst, stress, ekstrem træthed og/eller udbændthed. Det ligger i Curitiba i det sydlige Brasilien. Sankt Joseph

Søstrene var blandt de ordensfolk og præster fra Brasilien og udlandet, der deltog i online-kongressen. Emnerne var det historiske og bibelske perspektiv på ømhed, mental sårbarhed, ømhed som medfølelse,

udbrændthedssyndrom, ømhed i Frans af Assisis pædagogik, kirkens rolle som en agent for ømhed og ømhed i processen med at skelne og integrere.

P. José Antônio Peruzzo, der er ærkebiskop af Curitiba, ledte refleksionen over de historisk-bibelske perspektiv på ømhed og fremhævede passager som 1. Mosebog, kapitel 8 og 21, Salmernes bog 103:13 og Matthæus-evangeliet 9:36. Han fremhævede forskellen mellem østlige og vestlige skrifter i fortolkningen af bibelske tekster.

Andre nærmede sig emnet fra et mere videnskabeligt perspektiv; en psykiater understregede vigtigheden af følelsesmæssig åbenhed for at udvikle ømhed. Han talte om spejlneuroner og behovet

for at passe på sig selv for at undgå udbrændthed. En anden praktiker inden for dette felt udforskede ømhed som medfølelse og fremhævede opdelingen af hjernen i gamle og nye dele, hvor den medfølende del er til problemløsning. Hun præsenterede øvelser til at udvikle medfølelse og citerede "Træning af det medfølende sind".

Sidney Damásio Machado (OFM Cap) præsenterede ømhed som en pædagogik ifølge Frans af Assisi og fremhævede episoder fra hans liv, der eksemplificerer ømhed. Han understregede, at ømhed ikke er ensbetydende med mangel på styrke og udholdenhed. En psykolog med speciale i præster behandlede udbrændthedssyndromet som den modsatte

side af ømhed, beskrev udbrændthedscyklussen og gav råd til forebyggelse.

Den tredje oplægsholder var en præst, som talte om "Kirkens rolle som en agent for ømhed i verden og ømhed i processen med at skelne og integrere". Han fremhævede udtrykket "Ømhedens revolution" som Pave Frans' svar på kirkens forhærdelse af hjertet.

Kongressen sluttede med at understrege ømhedens revolution som en håbefuldt udfordring til at komme tættere på Guds hjerte og udstråle kærlighed til andre. Ømheden kommer fra Gud, som har skabt os i sit billede og lighed. Ømhedens revolution er defineret som at bekæmpe det onde med det gode og at efterleve evangeliet om Jesus Kristus - et essentielt livsprojekt.

Refleksioner fra nogle af deltagerne...

"Det blev klart for mig, at for at leve med ømhed, må jeg blive helbredt for mine sår og altid være opmærksom på ikke at miste min indre fred. Jeg lærte, at sårbarhed er en styrke, ikke en svaghed. . ."

- Sr. Alice Soares, CSJ

"Kongressen bidrog betydeligt til min selverkendelse og understregede behovet for at håndtere forskellige situationer i livet med sindsro, visdom og ansvar. . ."

-Sr. Vilma de Oliveira, CSJ

LIVET I DEN DANSKE REGION I LYSET AF VORES SLUTDOKUMENT FRA GENERALKAPITLET 2003

Sr. Marianne Bode CSJ

Danmark

Jeg kan forestille mig, at de fleste af læserne spørger sig selv, hvad handler denne artikel om? Vi lever ikke i fortiden, men i nutiden for at forberede os fremtiden. Vi har et helt nyt slutdokument fra vores Generalkapitel 2021. Så hvorfor skal vi 20 år tilbage i historien?

Da vi udarbejdede retningslinjerne for vores danske region, kom jeg til at tænke på vores slutdokument fra Generalkapitlet 2003, fordi vi i vores retningslinjer har skrevet: "Bevidst at leve vores kald blandt dem, vi er sendt til". For os i Danmark har denne sætning fået en ny

dimension, da vi forlod vores Moderhus i 2016 og flyttede ud for at bo sammen med mennesker, vi aldrig havde mødt før, for at tage del i deres glæder og sorger.

Rejsen, som vi søstre i Den Danske Region, har tilbagelagt gennem de sidste 8 år, er en rejse, hvor vi skulle

give slip – give slip på det store antal, vi Sankt Joseph Søstre repræsenterede i det danske samfund (for 80 år siden talte vi mere end 500 søstre – nu er vi 17 søstre tilbage) – give slip på de mange institutioner (sygehuse og skoler), vi drev i både Danmark og Island – give slip på at være i stand til at modtage nye kald – give slip på at passe vores ældre søstre på vores EGET plejehjem – og til sidst give slip på at være en velstående Provins, som er blevet til en livgivende Region.

Men da vi så fremtiden i møde, hvor vi blev færre og færre, besluttede vi at bruge den danske stats offentlige faciliteter, som alle borgere i Danmark (inklusive søstre) betaler for gennem skatten. Vi lever nu sammen med mange forskellige borgere.

Denne kendsgerning fik mig til at se tilbage på vores slutdokument fra Generalkapitlet 2003, hvor det siges under Ledelse i Kongregationen 3.b.:

”Provinser, regioner og missioner opfordres til at fortsætte med at udvikle modeller for ledelsesførelse og samfundsliv ... Dette kan omfatte dannelse af små grupper, som er åbne for at dele livet med Medvandrere eller andre medlemmer uden løfter.”

Dette afsnit beskriver det liv, vi som Sankt Joseph Søstre i Den Danske Region har levet siden 2016, hvor vores søstre flyttede på et offentligt plejehjem, hvis profil favoriserer beboere med andre seksuelle orienteringer. Søstre levede side om side med dem og hjalp dem til at acceptere deres liv uden at pege på dem.

Som altid finder vi personer, der er katolikker eller som længes efter at høre Guds ord.

De af søstre, der stadig er i stand til det, besøger de personer, der er alene og ofte ensomme. Dette er et vidunderligt vidnesbyrd om at

leve sammen på tværs.

I det gamle Moderhus er der 28 lejligheder, hvor 5 af vores søstre bor i hver sin lejlighed. Her bor også nogle af vore medvandrere. Søstre mødes med de andre beboere og bidrager til en bedre forståelse og en form for ”kommunitetsliv” i det store. Dette er endnu et vidnesbyrd om, hvordan vi kan leve sammen side om side og støtte hinanden i vores glæder og sorger.

Slutdokumenterne fra vore generalkapitler er aldrig færdigbehandledede. Hvert nyt generalkapitel er en forlængelse af vores intention om at leve vores grundlæggers ønske om at være der, hvor der er nød. I den forstand oplever jeg, at søstre i Den Danske Region forsøger at leve budskabet fra slutdokumentet fra Generalkapitlet 2003 i nye rammer for kommunitetslivet sammen med medvandrere og personer uden løfter af ethvert religiøst trossamfund.

ET NYT KALD TIL SOLIDARITET

Sr. Christiane Roger CSJ

Frankrig/Belgien

“Vi er altid hans udsendinge i alle faser af vores liv.”
(Konstitutioner: Sendelse og tjeneste)

Det var takket være vores søstres pastorale tjeneste på Sankt Ambrosius' Gymnasium, at vi blev opmuntret til at bringe vores julekampagne til skolen i anledning af festen for Sankt Ambrosius, der er skolens skytshelgen. Assumptionssøstrene er ansvarlige for skolen. Med Provinsens og skolelederens samtykke tog sr. Jayarani for første gang initiativ til dette

projekt på skolen, hvor hun er deltidsansat i pastoral tjeneste. Elever, lærere og forældre deltog alle i dette projekt. De engagerer sig i sager, der berører dem, men hjælper også via økonomisk støtte ved at købe italienske Panettone-kager og afrikanske tasker.

Søstrene spillede en simpel rolle ved at opmuntre både elever og voksne til at tage deres handlekraft til sig og støtte deres forhåbninger, deres bekymringer og deres drømme. Uanset den økonomiske situation - om det er krise eller

fremgang - forbliver de unge generøse. Det var også et bevidstgørende øjeblik for Provinsen: På den ene side at gøre vores Kongregation kendt og på den anden side at vise vigtigheden af solidaritet og at støtte et projekt som en kilde til liv. “Enhver generøs handling, stor eller lille, bidrager til et mere retfærdigt samfund,” sagde en studerende. Ud over almindelige borgere har virksomheder også en rolle at spille i forhold til, hvordan de producerer produkter, fremmer forskning, kultur og

sociale bånd.

Den 7. december deltog flere af Provinsens søstre i taksigelsesmessen for Sankt Ambrosius' Gymnasiums skytshelgen og blev derefter på skift for at sælge Panettone-kager og tasker til fordel for missionen i Tanzania. Det var en lille dråbe i havet i den indsats, der giver de dygtigste elever stipendier på Sankt Josephs skole i Chambéry, så de kan fortsætte deres akademiske studier op til universitetet. Taskerne er lavet af en

gruppe Mkomani-kvinder, der arbejder sammen i en gruppe. Den begyndte med unge kvinder, som blev gravide, mens de stadig var unge, og ikke kunne fortsætte deres studier på grund af tanzaniansk lov.

Hver søster støttede missionen ved at bruge to timer på standen. Det er takket være den kollektive styrke hos vores søstre i Provinsen, at vi er i stand til at give reel støtte til CSJ Missioni's projekt. Provinsen følte sig virkelig sendt på

mission gennem denne solidaritetshandling til støtte for missionen sammen med vores søstre i Italien og Tanzania.

Vi blev budt hjerteligt velkommen til denne fejring på skolen takket være vores søstre, som tidligere har støttet unge kvindelige studerende på kostskolen i Ste. Marie des Monts. Det er at leve missionen på en ny måde - alder begrænser ikke den mission, som Gud sender os til.

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos
Sr. Leni Menegat

GRAFISK DESIGN

Sr. Laveena D'Souza

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org